

دیگوکسین چیست؟

دیگوکسین در درمان بیماران مبتلا به نارسایی قلبی و برخی انواع آریتمی (نامنظمی ضربان قلب) استفاده می شود. اصولاً دیگوکسین از طرفی باعث افزایش قدرت ضربان قلب و از سوی دیگر سبب کاهش هدایت الکتریکی قلب می شود. دیگوکسین در قالب قرص، تزریق، الکزیر و قطره خوراکی در دسترس است.

طریقه مصرف دیگوکسین

دیگوکسین داروی بدون نسخه نیست و بسته به مشکل شما پزشک معالج دوزاژ بخصوصی از دارو را تجویز می کند. دیگوکسین را دقیقاً مطابق با دستور پزشک خود مصرف و از تغییر دوز آن جدا پرهیز نمایید. برای تاثیر مناسب دارو، آن را هر روز رأس زمان مشخص استفاده کنید. ضمناً دستورات داخل بسته دارو را نیز به دقت مطالعه نمایید. دیگوکسین فقط برای تسکین علائم بیماری شما تجویز شده است و به هیچ وجه موجب علاج مشکل شما نمی شود. هرگز حتی در صورت احساس بهبودی مصرف دارو را قطع نکنید.

موارد منع مصرف

دیگوکسین نباید در بیماران دچار فیبریلاسیون بطنی (نوعی آریتمی خطرناک) استفاده شود.

فراموش کردن دوز دارو

دقت فراوان داشته باشید که هیچ دوزی از دارو فراموش نشود. در صورت فراموش کردن یک دوز دیگوکسین، اگر تا ۱۲ ساعت پس از موعد مصرف، آن را به خاطر آوردید، دوز فراموش شده را میل کنید. در غیر این صورت، نوبت فراموش شده را رها کرده، طبق برنامه منظم خود عمل کنید. هرگز مقدار دارو را دو برابر نکنید. در صورت فراموش کردن دو دوز یا بیشتر از دارو، بلافاصله با پزشک خود مشورت نمایید.

ملاحظات غذایی

می توانید دیگوکسین را با غذا یا معده خالی میل کنید. احتمالاً پزشک از شما خواهد خواست که سدیم (نمک) کمتر و نیز مکمل های پتاسیم استفاده کنید. مصرف غذاهای پرفیبر (مثل سبزیجات و میوه جات) همراه با دیگوکسین، ممکن است موجب کاهش جذب این دارو شود.

هشدارها و موارد احتیاط

نکات زیر را به پزشک خود اطلاع دهید:

- به دیگوکسین یا هر داروی دیگری حساسیت دارید.
- دارویی مصرف می کنید، اعم از داروهای با نسخه یا بی نسخه، بخصوص داروهای بیماری های قلبی از جمله آریتمی و نارسایی قلب، آمیودارون، آمفوتریسین بی، داروهای ضداسید معده (مثل هیدروکسید آلومینیوم)، آنتی بیوتیک ها، داروهای ضدافسردگی (همچون فلوکستین و کلومیپرامین)، داروهای درمان صرع (مثل کاربامازپین، فنی توتین و والپروات سدیم)، آنتی هیستامین ها به ویژه آستمیزول و ترفنادین، مسدود کننده های بتا مثل آتنولول، متوپرولول و پروپرانولول؛ م کمل های کلسیم، کلستیرامین، دیلتیازم، داروهای مدر (ادرار آور همچون فوروسماید، هیدروکلروتیازید و تریامترن)، انسولین، داروهای درمان پرفشاری خون، داروهای بیماری مالاریا، ضددردهای مخدری مثل کدئین، کینیدین، آرام بخش _ خواب آورها (همچون فنوباربیتال و دیازپام)، استروئیدها (مثل پردنیزولون و دگزامتازون)، هورمون های تیروئیدی مثل لووتیروکسین، وراپامیل و ویتامین ها. • مبتلا به این مشکلات هستید یا سابقه ابتلا به آنها را دارید :
- بیماری قلبی، ریوی یا کلیوی، دیابت و مشکلات تیروئید. • قصد انجام عمل جراحی اعم از اعمال دندانپزشکی دارید.